

[Christmas-Møller.]

ning er overmaade god. Man giver derigennem den Regel — jeg nævner det, fordi den ærede Ordfører ikke var inde derpaa —, at naar et Medlem af Tinget har meddelt, at han ikke kan komme til Stede i 3 Maaneder, kan Stedfortræderen indkaldes, og saa skal Stedfortræderen ogsaa være der i det Stykke Tid, men derefter giver man Medlemmet, hvilket efter min Opfattelse ogsaa er rigtigt, den fulde Magt og den fulde Ret som den, der egentlig er Rigsdagsmand, til alene selvstændig at bestemme, naar han atter vil tage Sæde i Tinget. Jeg synes, det er en overmaade god Formulering, Bestemmelsen har faaet.

Vagn Bro: Ogsaa vi fra Venstres Side kan anbefale den foreliggende Indstilling, og jeg skal kun bemærke, at jeg mener, vi ved den Ændring, der her foreslaas til Forretningsordenens § 43, 2det Stykke, faar en praktisk og god Ordning af Udførelsen af Valglovens § 52. Jeg ønsker kun at gøre den tilføje Bemærkning til den ærede Ordførers Slutningsbemærkning, at jeg er enig med ham i hans Betragtning vedrørende den økonomiske Side med Hensyn til Sygdomsaarsag til Fraværelsen, men at jeg gerne vil understrege, at naar Aarsagen ikke er Sygdom, vil efter vor Formening i de allerfleste Tilfælde det samme Synspunkt ikke kunne gøres gældende.

Jesper Simonsen: Den Regel, der ved den nugældende Valglov blev indført, at der skulde være Suppleanter for Tingets Medlemmer, saaledes at Suppleanten traadte til, naar et Medlem for en eller anden Tid blev forhindret i at give Møde i Tinget, har, saa vidt jeg ved, hidtil ikke været anvendt, og jeg tror, at vi med den Ændring i Forretningsordenen, der her vedtages, nærmer os mere til Valglovens Bestemmelse om, at man skulde have og ogsaa anvende Suppleanter. Jeg synes, det er en god og rimelig Regel, og jeg kan da anbefale, at man vedtager denne Ændring ogsaa ud fra det Synspunkt, at vi derved efter min Mening kommer i bedre Overensstemmelse med Valglovens Regel, end man i Praksis har været hidtil.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstillingen samt Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser.

Forhandlingen genoptoges.

Rager: Som gentagende nævnt ved Forhandlingen i Gaar er det Lovforslag, der her foreligger, for saa vidt ikke noget nyt, som det i Hovedsagen samler en Række Bestemmelser, der hidtil har været gældende, og hvis Formaal har været at fremme danske Erhvervsinteresser. Det er mig en Glæde paa det radikale Venstres Vegne at udtale, at vi i det store og hele kan godkende dette Lovforslag og anbefale det til velvillig Behandling og hurtig Fremme. Det er saaledes, som den højtærede Minister har givet til Kende i Bemærkningerne og i sin Forelæggelsestale, at en Række nærmere Oplysninger, hvorefter man kan bedømme, i hvilken Grad Erhvervene har gjort Brug af de Bestemmelser, der har været gældende, retteligt kan forelægges og drøftes i Udvalg, og dér vil man ogsaa kunne faa det Erfaringsmateriale, som vil være nødvendigt, naar man nærmere skal gaa ind paa dette Forslags Behandling.

Jeg for mit Vedkommende har — det vil jeg gerne bringe til Orde her — i nogen Grad det Indtryk, at medens det danske Landbrug og de danske Arbejdere altid med Interesse har deltaget i dette Lands Lovgivning og altid med Tillid er kommet til dette Lands regerende Myndigheder, har dette i noget mindre Grad været Tilfældet med de Erhverv, som der her særlig er Tale om at støtte, nemlig Byerhvervene. De har meget ofte været af Anskuelse, der i høj Grad har været i Modstrid med dem, der har været herskende paa Ting og i Regeringen, og maaske er det det, der er Grunden til, at de ofte, eller som oftest, med nogen Mistænksomhed og ikke med udelt Velvillie ser paa hverken Regeringsforanstaltninger eller de Bestemmelser, der træffes i Rigsdagen.

Jeg vil mene, at det beror paa et Fejlsyn fra disse Erhvervs Side, og jeg vil tro, at de ved at søge nøjere Kontakt, baade Organisationerne — hvor der maaske efterhaanden ikke er saa megen Grund til at sige, at der er nogen Brist — og de enkelte, som i Øjeblikket har den Sko paa, der trykker, derigennem vil opdage, at de Bestemmelser, der træffes i Rigsdagen, er vel overvejede og ret beset i det samlede